

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619201933
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8619201933.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX, XXX XX C., zastúpenej JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, Partizánska 45, 085 01 Bardejov, proti žalovaným: 1) D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, 2) D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpených JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom, Námestie SNP 538/1, 091 01 Stropkov, o určenie rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 5C/48/2019-136 zo dňa 1.7.2022 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „I. U r č u j e , že motorové vozidlo zn.: H. A., VIN: I., EČ: G. patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného 1).

II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovaným v plnom rozsahu.“

2. Svoje rozhodnutie prvoinštančný súd právne posúdil podľa ustanovení § 145 ods. 1, § 40a, § 148ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a ust. § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že žalobkyňa sa po pripustení zmeny žalobného petitu domáhala určenia, že motorové vozidlo zn. H. A., VIN: I., EČ: G. patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného v 1. rade. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobkyňa a žalovaný v 1. rade uzavreli manželstvo dňa 24.4.2010, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 7P/90/2018-148 zo dňa 8.4.2019 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.5.2019. Počas trvania manželstva žalobkyňa a žalovaný v 1. rade v mesiaci január 2016 nadobudli vlastníctvo k predmetnému osobnému motorovému vozidlu. Vozidlo bolo nadobudnuté do bezpodielového spoluvlastníctva manželov s úmyslom, aby ho žalobkyňa používala najmä na napĺňanie potrieb mal. detí a strany sporu ho nadobudli za sumu 12.000,- eur. Vyššie uvedenú kúpnu cenu vozidla žalobkyňa a žalovaný v 1. rade uhradili tým spôsobom, že časť kúpnej ceny poskytla matka žalobkyne a zvyšok kúpnej ceny títo uhradili postupne v splátkach. Žalobkyňa svoje tvrdenie preukázala výpismi z účtu na meno žalobkyne a matky žalobkyne za rok 2016 v SLSP, a.s., kde sú uvedené jednotlivé platby dňa 4.1.2016 v sume 11.170,- eur, 24.2.2016 v sume 150,- eur, 15.3.2016 v sume 150,- eur, 14.4.2016 v

sume 160,- eur (č. l. 111 - 113 spisu). Išlo o zaplatenie kúpnej ceny za vozidlo z účtu žalobkyne a aj platby, resp. splátky, ktoré išli matke žalobkyne, ktorá poskytla finančné prostriedky na časť kúpnej ceny. Z toho je zrejmé, že ide o finančné prostriedky, ktoré boli čiastočne zabezpečené zo spotrebného úveru, ktoré sa splácali počas manželstva a čiastočne boli zabezpečené od matky žalobkyne, čiže je preukázané, že k tej kúpe došlo počas manželstva a počas manželstva sa aj splácali. Tento záväzok potvrdzuje skutočnosť, že vozidlo patrí do BSM. Vzhľadom na čas a spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k vozidlu, ako aj na jeho hodnotu, je zrejmé, že toto vozidlo patrí do BSM, pričom sa nejedná o bežnú vec a rozhodovanie o osude vozidla prináležalo obom stranám sporu ako vtedajším manželom. Napriek vyššie uvedenému, žalovaný v 1. rade v mesiaci 9/2018 násilným spôsobom zobral žalobkyňi kľúče od vozidla, čím jej znemožnil uspokojovať potreby maloletých detí a užívať spoločný majetok. Konanie žalovaného v 1. rade vygradovalo tým, že tento v mesiaci 11/2018 previedol vlastnícke právo k motorovému vozidlu na žalovaného v 2. rade, svojho otca. Na tento predaj vozidla žalobkyňa samozrejme súhlas nedala a žalobkyňa má za to, že zo strany žalovaného v 1. rade sa jedná o úmyselné zmenšovanie masy majetku patriaceho do BSM. Žalovaný v 1. rade nedal žalobkyňi ani žiaden návrh dohody o vyporiadanie majetku patriaceho do BSM a žalobkyňa má za to, že tento predaj motorového vozidla je z jeho strany účelový s cieľom ukrátiť ju pri vyporiadaní BSM. Žalobkyňa sa o prevode vlastníctva k vozidlu dozvedela až neskôr, a to od samotného žalovaného v 1. rade, ktorý jej sám uviedol, že previedol vlastníctvo k vozidlu na svojho otca. Žalobkyňa sa domáhala relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým došlo k prevodu vlastníctva k vozidlu zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade, nakoľko na uskutočnenie tohto právneho úkonu nedala žalobkyňa súhlas, ktorý však bol zo zákona nevyhnutný, nakoľko predaj vozidla sa nepokladá za bežnú vec. Prvoinštančný súd poukázal na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade výslovne nepoprel, aby sporné motorové vozidlo patrilo do BSM strán sporu, pričom sa odvoláva výlučne na nedostatok naliehavého právneho záujmu. Žalovaný v 2. rade na pojednávaní dňa 18.9.2020 uviedol, že: „Ja teraz požadujem iba jedno, aby ma vyplatila nevesta so synom (žalobkyňa a žalovaný 1) a tak sa potom prevedie auto naspäť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.“

4. Súd prvej inštancie neakceptoval námietky žalovaných ohľadne absencie naliehavého právneho záujmu, ktorú títo odôvodňovali tým, že v súbežne prebiehajúcim konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (sp.zn. 2C/6/2021) sa rieši aj otázka vyporiadania peňažných prostriedkov z predaja predmetného osobného motorového vozidla a teda v konaní o vyporiadanie BSM musí súd prejudiciálne vyriešiť aj otázku, či motorové vozidlo patrilo do BSM manželov – žalobkyne a žalovaného v 1. rade. Nakoľko sa žalobkyňa v konaní o vyporiadanie BSM domáha iba vyporiadania finančných prostriedkov z prípadného predaja a nedomáha sa, aby jej bolo motorové vozidlo prikázané do výlučného vlastníctva, túto požiadavku môže žalobkyňa vzniesť v konaní o vyporiadanie BSM. Otázka vyporiadania peňažných prostriedkov z predaja motorového vozidla má byť riešená prejudiciálne v konaní sp.zn. 2C/6/2021.

5. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila naliehavý právny záujem v znení zmeneného petitu. V danom smere poukázal na právne závery rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11CoP/256/2017. Súd prvej inštancie uviedol, že je potrebné naliehavý právny záujem vždy skúmať vzhľadom na cieľ sledovaný návrhom a cieľ, ktorý sa snažila žalobkyňa dosiahnuť je, aby súd určil, že dané vozidlo patrí do BSM strán sporu. Ak by súd určil, že sporné motorové vozidlo patrí do BSM, došlo by aj k ustáleniu masy BSM a zároveň by došlo aj k zlepšeniu právneho postavenia žalobkyne, čo je tiež indikátorom naliehavého právneho záujmu. Naopak zamietnutie žaloby by podľa súdu predstavovalo denegatio iustitiae, nakoľko by neexistoval iný spôsob, ako dosiahnuť prinavrátenie motorového vozidla do masy BSM, keďže žalobkyňa nemá priamo v úmysle sa domáhať vydania tohto motorového vozidla.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnej žalobkyňi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade. Odvolanie opreli o dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a) a b) CSP, v zmysle ktorých musia byť splnené procesné podmienky na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, pričom o nesprávny procesný postup súdu ide vtedy, ak súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou ESLP, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je

stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

V ďalšej časti žalovaní poukázali na výklad ust. § 137 CSP písm. c) a d) a znenie dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Žalovaní v konaní prezentovali, že žalobkyni v konaní o vyporiadanie BSM ide len o to, aby jej bola vyplatená adekvátna náhrada za motorové vozidlo, ktoré žalovaný predal žalovanému v 2. rade a v konaní na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 2C/6/2021 prebieha konanie o vyporiadanie BSM, v ktorom je riešená aj otázka vyporiadania peňažných prostriedkov z predaja uvedeného motorového vozidla a teda v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného v 1. rade si súd môže prejudiciálne vyriešiť aj otázku, či motorové vozidlo patrilo do BSM žalobkyne a žalovaného v 1. rade. Podľa ustálenej judikatúry určovacia žaloba má povahu preventívnu a jej účelom je poskytnutie ochrany právnenému postaveniu žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, teda vtedy, keď sa nemožno domáhať ochrany žalobcu na plnenie. Podľa žalovaných základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP je otázka naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase jeho rozhodovania. Určovacia žaloba má preventívny charakter a jej miesto je tam, kde pomocou nej možno eliminovať stav ohrozenia práva, alebo neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, ako aj v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov strán sporu. Na záver žalovaní poukázali na princíp subsidiarity určovacej žaloby, ktorý znamená, že ochrana poskytnutá účastníkovi prostredníctvom inej žaloby má v sebe okrem určenia, o ktorom súd rozhodne ako o prejudiciálnej otázke, aj rozhodnutie o dôsledku, ktorý z tohto určenia plyní. Žalovaní navrhli odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, vrátane výroku o trovách konania, kde navrhli priznať žalovaným proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá sa v plnej miere stotožnila s obsahovým znením napadnutého rozsudku, ktorý považuje za vecne správny. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

10. V danom prípade ide o druhé rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď jeho prvý rozsudok zo dňa 18.9.2020, č.k. 5C/48/2019-65 bol uznesením tunajšieho súdu zo dňa 17.2.2022, č.k. 22Co/13/2021 zrušený a vec bola vrátená prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym procesným postupom súdu. Odvolací súd posúdil, či v konaní pred súdom prvej inštancie boli splnené procesné podmienky, či boli aplikované príslušné právne predpisy a či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. V odvolaní žalovaní nesúhlasili so záverom súdu prvej inštancie z dôvodu, že v rámci podanej žaloby absentuje naliehavý právny záujem. V rámci aplikačnej a rozhodovacej praxe súdov SR je dlhodobá a konštantne rešpektovaná procesná zásada, že naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje alebo zaväzuje podať určovacia žaloba. Uvedená zásada má svoj odraz vo výslovnom texte CSP, konkrétne

v ust. § 137 písm. c), kde je výslovne uvedené, že naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

14. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

15. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16. Uplatnené právo žalobkyne pramení z hmotnoprávneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, konkrétne ide o ust. § 145 ods. 1 v spojení s ust. § 40a Občianskeho zákonníka. Žalovaní v 1. a 2. rade založili svoju argumentáciu v podstate na nedostatku splnenia procesných podmienok, nakoľko v rámci určovacej žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu súčasťou procesných podmienok. Žalobca podľa ust. § 137 písm. c) CSP nemá povinnosť preukazovať naliehavý právny záujem na určení (ne)existencie práva, ak právny záujem vyplýva z osobitného predpisu a v danom prípade žalobca ani nemá povinnosť uviesť v žalobe tvrdenia, že naliehavý právny záujem je daný. Právny záujem na určení práva vyplýva z právneho predpisu, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje alebo jej ukladá podať bližšie špecifikovanú určovaciu žalobu. Oprávnenie podať takúto určovaciu žalobu má svoje opodstatnenie vo výslovnom texte osobitného predpisu a zakladá nevyvráťiteľnú domnienku, že právny záujem žalobcu je daný.

17. Na uplatňovaný nárok žalobkyne jednoznačne dopadá hmotnoprávny režim podľa ust. § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedená právna norma predstavuje klasickú trichotomickú štruktúru a pozostáva z hypotézy, dispozície a sankcie. Porušením pravidla správania sa subjektu právneho vzťahu (dispozícia), v danom prípade odpredaja hnuteľnej veci nad rámec bežných vecí do vlastníctva tretej osoby bez súhlasu manžela, má svoj následok (sankciu) a tým je relatívna neplatnosť právneho úkonu žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade. Oprávnenie dovoliť sa tejto relatívnej neplatnosti právneho úkonu za súčasného splnenia konkrétnych podmienok zákonodarca vymedzil v ust. § 40a Občianskeho zákonníka. Niet pochybnosti o tom, že oprávnenou osobou, ktorá bola dotknutá na svojich majetkových právach, je žalobkyňa ako bezpodielová spoluvlastníčka predmetného motorového vozidla, čo napokon ani nebolo zo strany žalovaných počas konania spochybnované. Občiansky zákonník v ust. § 40a definuje bezpodielového spoluvlastníka ako osobu oprávnenú dovoliť sa neplatnosti konkrétneho právneho úkonu za súčasného splnenia podmienky podľa ust. § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka v podobe právneho úkonu presahujúceho rámec bežnej veci.

18. Odvolací súd s poukazom na uvedené konštatuje, že v prípade tejto konkrétnej žaloby o určení relatívnej neplatnosti právneho úkonu v podobe správneho žalobného petitu o tom, že motorové vozidlo patrí do BSM žalobkyne a žalovaného v 1. rade, naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného právneho predpisu, ktorým je Občiansky zákonník, konkrétne ust. § 145 ods. 1 v spojení s ust. § 40a. Na uvedenom nič nemení ani inak správna argumentácia žalovaných o tom, že v rámci konania o vyporiadanie BSM je konajúci súd oprávnený uvedenú otázku relatívnej neplatnosti prejudiciálne posúdiť, avšak iba v prípade, ak by žalobkyňa vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe takúto námietku vzniesla. To, že tak v konaní o vyporiadanie BSM žalobkyňa neurobila, iba sa domáhala vyporiadania peňažných

prostriedkov z predaja spoločného vozidla, umocňuje oprávnenosť podanej žaloby v tomto konaní priamo v kontexte s jej výslovným oprávnením podľa dikcie ust. § 40a OZ.

19. Vo vyššie uvedenom kontexte je pre odvolací súd výstižné aj vyjadrenie žalovaného v 1. rade v rámci konania o vyporiadaní BSM zo dňa 02.06.2021 (sp.zn. 2C/6/2021) nachádzajúce sa na č.l. 89-90, kde žalovaný v 1. rade v postavení žalovaného výslovne uviedol: „Vo vzťahu k motorovému vozidlu H. A. prebieha na súde konanie pod sp.zn. 5C/48/2019 a žalovaný bude akceptovať výsledok tohto súdneho konania vo vzťahu k vyporiadaniu BSM.“ Čo v podstate znamená, že ak by sa odvolací súd stotožnil s odvolacím dôvodom žalovaných v podobe absencie naliehavého právneho záujmu a rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, nevznikla by síce prekážka veci rozsúdenej, no žalobkyňa by už nemohla, vzhľadom na uplynutie trojročnej všeobecnej premlčacej doby vzniesť námietku relatívnej neplatnosti právneho úkonu v konaní o vyporiadaní BSM. Tým je podľa odvolacieho súdu ešte viac umocnená dôvodnosť podanej žaloby a naopak neopodstatnenosť podaného odvolania.

20. Ďalšie odvolacie námietky žalovaných nemajú vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Judikatúra súdov vrátane európskeho súd nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania medzi žalobkyňou a žalovanými bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi, ktorá podala v odvolacom konaní vyjadrenie, odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovaným, pričom o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).